

Fővárosi Bíróság

1055 Budapest, Markó u. 27.

1363 Budapest, Pf. 16.

tárgy: Felperesi előkészítő irat
a 8.K.34.380/2006. sz. ügyben

Budapest, 2007. október 24.

Tisztelt Bíróság!

Alulírott dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.), mint felperes, személyesen eljárva, a Magyar Ügyvédi Kamara (1054 Budapest, Szemere utca 8.) (a továbbiakban: MÜK), mint alperessel szembeni, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti, 8.K.34.380/2006. szám alatt folyamatban lévő perben, az alábbi

előkészítő iratot

terjesztem elő:

I. Összefoglalás

1. Elsődlegesen azt állítom, hogy esetemben nem áll fenn az alperes által – tagfelvételi kérelmem elutasítása jogi alapjaként – hivatkozott, az Üt. 6. § (1) bek. a) pont szerinti összeférhetlenség, mivel 2006. május 31-től nem állok munkaviszonyban, nincs személyes munkavégzési kötelezettségem egyetlen gazdasági társaságban sem, sem társasági szerződés, sem egyéb magánjogi szerződés alapján. Megjegyzendő továbbá, hogy vállalkozói, vagy korlátlan anyagi felelősséggel járó tevékenységet sem végzek.
2. Abban a nem várt esetben, ha a t. Bíróság valami oknál fogva megállapítaná az Üt 6. § (1) bekezdése alapján fennálló összeférhetlenséget, akkor – vagylagos jogalapként – azt állítom, hogy könyvvizsgálói tevékenységem, mint nem igazságügyi szakértői tevékenység, az Üt. 6. § (2) bek. c) pontja alapján, a 6. § (1) bekezdés szerinti jogviszonyban is gyakorolható. E jogszabályi hivatkozás alkalmazhatóságát a MÜK (a Szegedi Ügyvédi Kamara egyetértő és általános érvényű, a jövőben követendő joggyakorlatot meghatározó állásfoglalás kiadása iránti kezdeményezésére) – dr. Borzi Miklós könyvvizsgáló és ügyvéd ügye kapcsán – egyértelműen és általános céllal kimondta. A könyvvizsgálói tevékenység szakértői jellegét magam is több tucat jogszabályi hivatkozással alátámasztottan bizonyítottam, melyek zömére az alperes nem védekezett.
3. Utalva lentebbi (II/c. pont alatti) érvelésemre is, azt is állítom, hogy, ha az alperes betartotta volna saját állásfoglalásait, akkor tagfelvételi kérelmemet pozitívan kellett volna elbírálni, ugyanis a kifogásolt, választott könyvvizsgálói tevékenységem eseti megbízásnak tekintendő, ezért az – az állásfoglalások alapján – az ügyvédi tevékenységgel nem tekinthető összeférhetetlennek.

Mindezek alapján kérem a t. Bíróságot, hogy a kereseti kérelmemnek megfelelően szíveskedjen dönteni.

II. Észrevételek az alperesi jogi érvelésre

A t. Bíróság 8.K.34.380/2006/9. számú, tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt kötelezéséhez képest egy nap késéssel, 2007. október 16-án megkaptam az alperes „jogi érvelését”.

A jogi érvelés – álláspontom szerint – jónéhány pontatlanságot tartalmaz a könyvvizsgálói tevékenység jellegével kapcsolatban, aminek eredményeképp végkövetkeztetése is hibás. Az érvelés egyébként nem cáfolja azon állításomat, hogy a 6. § (1) bek. a) pontja szerinti összeférhetetlenségi eset (munkaviszonyom megszűnése és munkavégzési kötelezettségem hiánya miatt) 2006. június 1-je óta nem áll fenn. Az alperesi jogi érvelés kizárólag a könyvvizsgálói tevékenység szakértői jellegére vonatkozik.

1. A megjelölt 2005. évi XLVII. tv. nem a szakértőkről szól, hanem az igazságügyi szakértőkről. Mivel én ilyen tevékenységet nem vagyok jogosult végezni és szándékomban sem áll, az ügyben nincs jelentősége. E törvény hivatkozott bekezdése egyébként arról szól, hogy természetes személy igazságügyi szakértők, szakértői intézetek, társaságok, egyéb szervezetek mellett, mikor vehetők igénybe „eseti szakértők”, akik nem tagjai az igazságügyi szakértői kamarának.

2. Az alperesi beadványban többször is hivatkozott, kamara honlapján található tájékoztatás (semmiképp sem állásfoglalás) nem a Kkt. 26. §, hanem a 19. § a) pontjának kapcsán került kibocsátásra, mely szabály előírja, hogy *gazdasági társaság vagy szervezet cégbíróságon bejegyzett, illetőleg cégbírósági bejegyzésre benyújtott tevékenységi körében csak a 26. és 27. § szerinti tevékenységet jelölhet meg.* Ez a – szerintem egyébként meglehetősen aggályos – közlemény megjelöl még kb. egy tucat tevékenységet, amit a könyvvizsgáló cégek és egyéni vállalkozó könyvvizsgálók végezhetnek (és ezért megjelölhetik tevékenységi körükben). Ez egy szabályokat tágító célzatú közlemény. Félreértés ezt úgy értelmezni, hogy kamarai tag könyvvizsgálók számára más tevékenységek gyakorlását korlátozná. Arra ez a forma egyébként is alkalmatlan, mivel a Kkt. 28. § előírásába ütközne, ezért azonnal érvénytelen lenne.

Megjegyzem, hogy – itt most mellőzve a részletes kifejtést – **könyvvizsgálói oldalról nincs semmiféle akadálya annak, hogy valaki a könyvvizsgálói tevékenység mellett ügyvédi tevékenységet is végezzen**, amit korábban (dr. Borzi Miklós etikai eljárása kapcsán és keresetem 8-10. oldalán) már ki is fejtettem. A kettős tevékenység feltétele, hogy a függetlenségi követelményeket a könyvvizsgáló betartsa, aminek legfontosabb eleme, hogy **könyvvizsgálói ügyfél részére jogi szolgáltatás nem nyújtható** (ld. Kkt. 29-30. §, Gt. 40. § (2) bek.). Egyebekben ez az alperesi érvelés – álláspontom szerint – nem érinti jelen per tárgyát.

Tévedéseken alapul, nélkülözi a korrekt jogi, logikai levezetést az a sommás megállapítás, hogy a könyvvizsgálói tevékenység általában nem szakértői tevékenység. Én azt állítom, hogy az. És állításomat több tucat jogszabályi és jogirodalmi hivatkozással (nem csak a Kkt. 29. § (2) bekezdésére utalással) **bizonyítottam**.

a) A könyvvizsgáló szerepe

A tárgyaláson is és az alperesi jogi érvelésben is következetesen alkalmazza az alperes könyvvizsgálói tevékenységre az „állandó” jelzőt. Ez tévedésen alapszik, mert ilyen fogalmat jogszabály, szakmai iránymutatás nem ismer: „állandó könyvvizsgáló” – álláspontom szerint – jogilag pongyola, definiálatlan fogalom, mely csak az alperesi álláspont alátámasztására került kialakításra. A Gt. 40. §-a szerinti könyvvizsgáló megjelölése: választott könyvvizsgáló. Ez esetben mindenkor – a 15 %-os részesedéssel működő – könyvvizsgáló társaság (Anker-Auditor Kft.). Ezen belül a könyvvizsgáló társaság jogosult kijelölni azt a személyt, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős. Ez lehet a könyvvizsgáló cég tagja, vezető tisztségviselője, munkavállalója. Ez a személy helyettesíthető (helyettes könyvvizsgálóval) és a könyvvizsgáló társaságnak joga e személy helyett bármikor másikat megjelölni (Gt. 41. § (4) bek.). A személyében felelős személy a könyvvizsgálatért felelősséggel tartozik és **a jogszabály alapján feladata**, hogy (a könyvvizsgáló társaság ügyvezetője mellett, általa is aláírt könyvvizsgálói jelentésében) véleményt formáljon arról, hogy **az ügyfél beszámolója megfelel-e a jogszabályoknak, továbbá megbízható és valós képet ad-e a gazdálkodó vagyoni, jövedelmi, pénzügyi helyzetéről.**

b) A titoktartási szabályokra hivatkozás

Álláspontom szerint nem igaz, hogy a könyvvizsgálói tevékenység gyakorlása ütközik az ügyvédi titoktartás szabályaival. Először is a **jogszabályok kizárják, könyvvizsgálati ügyfélnek jogi szolgáltatások egyidejű nyújtását.** Másodszor **ha egy személy több jogviszonyban tevékenykedik, akkor az adott eljárásra irányadó titokszabályokat kell betartania.** Ezért, ha például egy ügyvéd parlamenti képviselő, akkor az ottani eljárására a parlamenti képviselőkre vonatkozó szabályok az irányadók (pl. ha ügyvéd parlamenti képviselő a nemzetbiztonsági bizottság tagjaiként államtitkot ismer meg, nem az ügyvédi titokszabályok alapján köteles azt megőrizni). A könyvvizsgálói eljárás során megismert titkok megőrzését a Kkt. 12. § (3) bekezdése és a könyvvizsgálói kamara etikai szabályzata írja elő. Az ügyvédi hivatás gyakorlása során (kifejezetten csak ekkor) megismert titkok megtartására pedig az Út. 8. §-a vonatkozik.

(Egyszerű tévedés az alperes azon állítása, hogy a könyvvizsgáló bírósági eljárásban „korlátozás nélkül, az érintett hozzájárulását mellőzve kihallgatható”. A könyvvizsgálónak ugyanis kötelessége megtagadnia a vallomástételt, ha az alól az ügyfél írásban nem mentette fel. Ez azonban nem tartozik a per tárgyához.)

Hasonló okok miatt az ügy szempontjából érdektelen az alperes tárgyaláson elhangzott érvelése abban a kérdésben is, hogy a könyvvizsgáló jelentését milyen minőség feltüntetésével írja alá. E kérdésben is igaz a fent kifejtett álláspontom. Egy személyre (akár egy napon belüli eljárásai alatt) olyan szabályok vonatkoznak, amilyen minőségben eljár: a könyvvizsgáló eljárása során azt írja neve alá, hogy könyvvizsgáló, ha ügyvédként jár el, akkor azt, hogy ügyvéd, ha tanárként jár el, akkor azt, hogy tanár, és ha mondjuk ugyanazon a napon még tanúskodik is, akkor azt, hogy tanú.

c) Az alperes saját – utóbb hozott – határozatára történő hivatkozás

Jogi érvelésében az alperes saját későbbi határozatára hivatkozva érvel, ami önmagában is érdekes jogi megoldás.

A BÜK elnökségének 2006. február 27-i határozata szerint „A könyvvizsgálói tevékenység az ügyvédi tevékenységgel abban az esetben nem tekinthető összeférhetetlennek, ha az ügyvéd könyvvizsgálói tevékenységét eseti megbízások alapján végzi.” Ezt a határozatot a MÜK

elnöksége Üif/811/2006. sz. határozatában helybenhagyta, melyről engem értesített. Ha jól értem, akkor a tárgyaláson benyújtott (de általam csak az iratbetekintés során 2007. október 24-én megismert!) alperesi határozat ezt a helybenhagyó határozatot kiegészítette annyiban, hogy „*ügyvéd könyvvizsgálói tevékenységet állandó megbízással nem, csak eseti jelleggel, szakértői tevékenységként láthat el*”.

E körben mindenekelőtt újólág ki kell emelnem, hogy **a szakértői tevékenységnek az „eseti” jelleg nem fogalmi eleme!** Erre egyetlen jogszabályban, szakirodalomban sem található utalás, azt az alperes sem támasztotta alá egyetlen hivatkozással sem, ezért önkényes (jogalkotó) jogértelmezés.

A BÜK határozatban még „*tartós megbízás*”-ként említett (tilalmazott) megbízási formát a MÜK most megismert (2006. Eln. 470/2/3. számú) határozata „*állandó megbízás*”-ra módosította. Ezen fogalmak meghatározására azonban nem került sor.

Az „állandó megbízás” tartalmára a hatályos joganyagban két összefüggésben található hivatkozás: banki tevékenységek esetén a rendszeresen ismétlődő átutalások vonatkozásában (22/2006. (XI. 24.) MNB rendelet), valamint az ügyvédi tevékenységgel kapcsolatban, több helyen, de tartalmi meghatározás nélkül. Könyvvizsgálói szolgáltatásokkal kapcsolatban nincs ilyen hivatkozás.

A „tartós megbízás” szófordulat is előfordul 7 jogszabályban, de mindannyiszor tartalmi magyarázat nélkül. Tartalmára a Ptk. 483. §-ához fűzött kommentár (DVD Jogtár Plusz) adhat eligazítást. Eszerint: „*A gyakorlat szóhasználata szerinti tartós megbízás lényege, hogy a megbízott a szerződésben meghatározott típusú ügy (vagy ügyek) ellátását vállalja a megbízó kívánása szerint.*”

Mindezek alapján ha megkíséreljük elhatárolni az „állandó”, vagy „tartós” megbízást az „esetitől”, akkor a következőket állapíthatjuk meg:

- **Tartós, vagy állandó megbízás jellemzői:** határozatlan időtartam, keretszerződés jellegű megbízás, aminek keretében több megbízás jön létre, azaz csak az ügytípus van rögzítve, az egyes ügyek nem.
- **Eseti megbízás jellemzői:** Határozott időtartam, meghatározott, konkrét ügy.

Ehhez képest **a választott könyvvizsgálói megbízás jellemzői:**

- Csak törvényben, konkrétan körülírt feladatra jöhet létre (Gt. 40. § (1) bek.),
- Egyéb megbízásokat a könyvvizsgáló ügyfelével nem köthet, egyéb üzleti kapcsolatban vele nem állhat (Gt. 40. § (2) bek., Kkt. 29. § (4) bek. b) pont),
- Határozott, maximált időtartam (Gt. 42. § (1) bek.).

Ha tehát az alperes betartotta volna saját határozatait, akkor tagfelvételi kérelmemet pozitívan kellett volna elbírálni, ugyanis a kifogásolt, választott könyvvizsgálói tevékenységem határozottan eseti megbízásnak tekintendő. (Itt azonban újólág kiemelem, hogy az alperesi határozati szűkítés – „eseti” jelleg meghatározása a szakértői minősítéshez – ez esetben is jogsértő és önkényes.)

d) Egyéb kérdések az alperesi jogi érvelésben

Az alperesi jogi érvelés a Kkt. elemzése során újólag tévedéseket mutat. E körben utalok a kereset „III. A könyvvizsgálói tevékenység szakértői jellege” pontjára (6-8. oldalak), ahol részletesen elemzem a Kkt. 26., 27. és 28. §-ai egymáshoz való viszonyát.

A 27. § b) pontjához nem ismeretes a hivatkozott értelmezés. (Miniszteri indokolás a 26-28. §-hoz tartozik, egyben.) A Kkt. szövege azonban egyértelmű és nem támasztja alá az alperesi állítást. Eszerint a könyvvizsgáló négy – a gazdálkodó szervezetek alapításával, átalakulásával, megszűnésével, folyamatos működésével, gazdálkodásával, információs rendszerével kapcsolatos – tudományterületen kifejezetten jogosult szakértői tevékenységet végezni, szakvéleményt kibocsátani. Ezek a tudományterületek a következők: **pénzügyi, adó-, számviteli és kapcsolódó számítástechnikai, szervezési szakértői tevékenység, szakvélemény készítése.**

Ez a szabály persze nem rontja le azt, hogy maga a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység is szakértői tevékenységnek tekintendő. **Eddigi beadványaimban összesen 32 jogszabályhely pontos megjelölésével, 3 jogirodalmi hivatkozással bizonyítottam, hogy a könyvvizsgálói tevékenység egyértelműen szakértői tevékenység.** Mindezen hivatkozások közül az alperes csupán a Kkt. 29. § (2) bekezdésével kapcsolatban mutatott be más értelmezést, amelyet viszont legutóbb 2007. szeptember 6-i előkészítő iratomban, részletes érveléssel – remélhetőleg sikeresen – megdöntöttem. Az alperes – érvelés nélkül – állította, hogy a „*könyvvizsgáló, könyvszakértő*” fordulat nem bizonyítja a szakértői jelleget (erre 2 jogszabályi hivatkozás volt a 32-ből). Megjegyzem, hogy így említi, egyetlen szakmaként a FEOR is (2514 kód alatt) a könyvszakértőt, könyvvizsgálót. **A jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott érveléssel szemben az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.**

Mindezek alapján úgy vélem, hogy helyes volt a MÜK korábbi gyakorlata az ügyvédek könyvvizsgálói tevékenységének elfogadásáról, ezért kérem a t. Bíróságot kereseti kérelmemnek megfelelő ítélet meghozatalára.

Tisztelttel:

Dr. Garajszki Zoltán
felperes